

## Universitätsbibliothek Paderborn

**Svmma Totivs Theologiæ S. Thomæ Aqvinatis, Doctoris  
Angelici Ordinis Prædicatorum**

Svpplementvm Tertiæ Partis

**Thomas <von Aquin, Heiliger>**

**Romae, 1619**

Vtrum tempus septennij sit legitime assignatum sponsalibus  
contrahendis? 2

**urn:nbn:de:hbz:466:1-38817**

ndum: tamen à prima sponsione dicuntur sponsalia proprie, quæ sunt quædam sacramentalia matrimonij; sicut exorcismus, Baptismi.

## ARTIC. II.

*Vnum tempus septennij sit conuenienter assignatum sponsalibus contrahendis?*

179

A secundum sic proceditur. Videtur, quod tempus septennij non sit conuenienter assignatum sponsalibus contrahendis. Contradictus enim, qui per alios fieri potest, non requirit discretionem in illis si quis periret. Sed sponsalia fieri possunt per parvices, vroque illorum ignorantie, quorum sunt sponsa. Ergo ita possunt fieri ante septennium, si ut possit.

¶ 2 Præterea, Sicut ad contractum sponsalium relevantur aliquis rationis usus, ita ad consentiendum peccatum mortale. Sed sicut Gregor. \* narrat in Dialog. quidam puer quinque annorum, propter blasphemiam peccatum à diabolo extensus est. Ergo lib. 4. diss. 1. cap. 13. omittant septennium possunt contrahi sponsalia.

¶ 3 Præterea, Sponsalia ad matrimonium ordinantur. Sed in matrimonio non assignatur vnum tempus puer & puer. Ergo nec in sponsalibus septen-

tim virque assignari debet.

¶ 4 Præterea, Ex tunc aliqui possunt sponsalia contrahere, ex quo eis possunt futurae nuptiae placebit. Sed signa talis placentia frequenter apparent in annis ante septennium. Ergo ante illud tempus possunt contrahi sponsalia,

¶ 5 Præterea, Si aliqui ante septimum annum contrahant sponsalia, & postea post septennium ante tempus pubertatis contrahant per verba de praesenti, reputantur inter eos esse sponsalia. Sed hoc non est secundo contractus: quia tunc non intendunt sponsalia, sed matrimonium contrahere. Ergo ex primo; sic ante septennium possunt sponsalia contrahi.

¶ 6 Præterea, In his quæ communiter fiunt à plurimo, quod deest vni, suppletur ab altero: sicut supplementum.

Aa patet

patet in trahentibus nauem. Sed contractus sponsalium est quædam actio communis inter contrahentes. Ergo si unus sit pubes, potest contrahere cum puella quæ non habet septem annos, sponsalia; quod vni deficit de tempore, alteri superabundat.

¶ 7 Præterea, Si aliqui iuxta atatem puberitatis quamvis ante eam contrahunt per verba de praetato, reputatur inter eos matrimonium esse: ergo præratione si ante septennium, dummodo sint propinquæ contrahant per verba de futuro, reputabuntur inter eos esse sponsalia.

RESPONDEO dicendum, quod septennium est

tempus determinatum \* à iure sponsalibus contrahendis, satis rationabiliter. Quia cum sponsalia sunt opere

tit. 2. c. 5. et Gratiā. in decreto 20. q. 2. in initio. † ar. p̄ced.

in decretal. lib. 4. et 189. art. 5. corp. † lib. 1. 6. 4.

possunt: quod non est nisi illorum qui habent aliam prudentiam de futuris \*, quæ usum rationis respectu cuius triplex gradus notatur secundum platonophum in 1. Ethicorum †. Primus est, cum quo

neque ipse intelligit per se, neque ab alio capere potest. Secundus status est, quo homo ab alio capere

\* 2. 2. q. 189. art. 5. corp. † lib. 1. 6. 4.

poteat, sed ipse per se non sufficit ad considerandum & intelligendum. Tertius est, cum homo & aliam capere potest, & per seipsum considerare.

quia ratio paulatim in homine conualecit, secundum quod quietantur motus & fluxibilitas humorum. primum statum rationis obtinet homo ante primum septennium: & propter hoc illo tempore nulli contractui aptus est, & ita nec sponsalibus. Sed ad secundum statum incipit peruenire in fine primi septennij: vnde etiam tunc temporis pueri ad schoolam nuntur. Sed ad tertium statum incipit homo pertinere in fine secundi septennij, quantum ad ea quæ personam ipsius pertinent, in quo ratio naturalis et conualecit: sed quātum ad ea quæ extra ipsum latet in fine tertij septennij: & ideo ante primū septennium nulli contractui homo aptus est. Sed in fine pri-

septennij incipit esse aptius ad aliqua promittenda in  
septennio, præcipue de his ad quæ ratio naturalis in-  
dinar magis: non autem ad obligandum se perpetuo  
vinculo, quia adhuc non firmam habet voluntatem:  
& ideo tali tempore possunt contrahi sponsalia: Sed  
in fine secundi septennij iam potest obligare se de-  
cisus, quæ ad personam ipsius pertinent, vel ad religio-  
nem, vel ad coniugium. Sed post tertium septen-  
nium etiam potest de alijs se obligare; & secundum  
leges constituitur ei potestas de rebus suis disponen-  
ti post \* vigesimum secundum annum.

Ad primum ergo dicendum, quod si ante annos *Al. vige-*  
*stus* *pubertatis* fiat *contractus sponsalium* per alium, ambo, *mū quic-*  
*q. 1. alter, reclamare possunt: vnde nihil tunc actu-*  
*rum*, *ad eo quod nec aliqua affinitas ex hoc contraha-*  
*bitur. Et ideo sponsalia quæ inter aliquos per personas*  
*lib. 4. rit.*  
*2. c. 1.*

*Et ideo sponsalia quæ inter aliquos per personas*

*contrahuntur, robust habent in quantum illi in-*

*ter quos contrahuntur, ad statem debitam venien-*

*re, non reclamant, ex quo intelliguntur consentire*

*et his quæ per alios facta sunt.*

Ad secundum dicendum, quod quidam dicunt,

*quod ille puer, de quo Greg. narrat, non fuit dam-*

*loci in a7*

*nus nec mortaliter peccauit: sed visio illa fuit ad g. 2. x. o-*

*perem contristandum, qui in puer illo peccauerat, t. 2. 10.*

*Et ideo dicendum, quod lib. 4.*

*corrigens cum, Sed hoc est expresse contra inten-*

*sionem Gregor. t. dicentis, quod pater pueri animam*

*et lib. 4.*

*unuli filij negligens, non parvum peccatorem ge-*

*dialog. 6.*

*etiam ignibus nutritum. Et ideo dicendum, quod 18.*

*peccatum mortale sufficit etiam consensus pre-*

*mas, sed in sponsalibus est consensus in futurum;*

*autem discretio rationis requiritur ad prouid-*

*endum in futurum, quam ad consentiendum in actu-*

*um presentem: & ideo ante potest homo pec-*

*care mortaliter, quam possit se obligare ad aliquid*

*in futurum.*

Ad tertium dicendum, quod in tempore contractus

*matrimonij non solum requiritur dispositio ex par-*

*teris rationis; sed etiam ex parte corporis, ut*

Aa 2 fit

fit tempus generationi aptum. Et quia puella in anno ad hoc venit, ut possit esse actui generationi apta; puer autem in fine secundi septennij, ut Philosophus ait in 9. animaliuni \*. Simul autem viam distinctionis accipiunt, qui tantum in sponsalibus reguntur: ideo in sponsalibus determinatur unum tri-

*lib. 7. de  
bist. ani  
malium,  
in prin.  
In decre-  
tal lib. 4.  
tit. 2. c. 2.*

pus utriusque \*, non autem in matrimonio. Ad quartum dicendum, quod illa placenta, quam in pueris ante septennium, non procedit ex perfecto vsu rationis, cum nondum suscepibilem plenæ disciplinæ: sed magis contingit ex motu naturali, quam ex aliqua ratione: & ideo non sufficiat placentia ad sponsalia contrahenda.

Ad quintum dicendum, quod quamuis per secundum contradictum in casu illo non faciant matrimonium ostendunt se ratam habere priorem promissionem: & ideo prior contractus accipit firmitatem secundo.

Ad sextum dicendum, quod trahentes nauem agnoscunt modum vnius causæ: & ideo quod deest vni, potest suppliri ex altero: sed sponsalia contrahentes agnoscunt distinctas personæ, quia sponsalia non nisi inter duas esse possunt: unde in utroque requiritur, quod sit sufficientis ad contrahendendum; & ideo defectus vnius sponsalia impedit, nec ex altero potest suppliri.

Ad septimum dicendum, quod in sponsalibus similiter si appropinquant contrahentes ad tempus septennij, contractus sponsalium habet robur: quia secundum Philosophum in 2. Physic. \* quod parvus deest, quasi nihil deesse videtur. Hæc autem prædicta quitas à quibusdam determinatur tempus sex annorum, sed melius est quod determinetur secundum conditionem contrahentium, quia in quibusdam magis acceleratur vsus rationis, quam in alijs.

A R T I C. III.

480

*Verum sponsalia dirimi possint?*

**A**D tertium sic propositum editur. Videatur, quod sponsalia dirimi non possint, altero religione tractantur.